

Rapport om panel 1 på Schiller Instituttets konference

Rapport om panel 1 på Schiller Instituttets konference

Ikke korrekturlæst

7. december 2024 (EIRNS) – Schiller Instituttet, der fejrede sit 40-års jubilæum den 7.-8. december, præsenterede panel 1 af en konference med titlen »I Schillers og Beethovens ånd: Alle mennesker bliver brødre!« Transskriptionen af hele panelet findes i denne briefing. Panelet åbnede med en opførelse fra 1999 af barytonen William Warfield og den berømte vokalcoach Sylvia Olden Lee på klaver af Harry Burleighs arrangement af den spirituelle *Deep River*. Ordstyrer Dennis Speed præsenterede panelet som »«Tragediens politik eller håbets statskunst»«. Han viste et videoklip af senator Bill Bradley, som talte om sin undersøgelse af det, han kaldte den grundlæggende fejl, vi begik ved at udvide NATO. Bradley mindes, at vi lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville blive udvidet en tomme længere mod øst. Clinton kom til og udvidede NATO.

Speed præsenterede et videouddrag af Lyndon LaRouche fra 7. december 2012, hvor han diskuterede den tragiske antagelse, der har ført Vesten til sin egen undergang, nemlig at penge er lig med værdi. Værdien ligger snarere i *fysiske* værdier pr. indbygger. »Penge skal gøre noget,« sagde han. Penge stiger ikke i værdi, men omkostningerne falder. Vores succes som art kræver en højere energigennemstrømningstæthed og en forbedring af arbejdskraftens færdigheder. Bortset fra nogle få individer på begge sider af Atlanten er der ikke forståelse for det.

Helga Zepp-LaRouche begyndte i sin hovedtale med en skarp advarsel om den nuværende strategiske situation. Begge siders atomvåben er klar til affyring på advarsel uden nogen kommunikationslinje mellem de to sider. Mindre end to uger efter Trumps sejr gav Biden Zelenskyj tilladelse til at affyre ATACMS-missiler ind i Rusland, uden at tage hensyn til Ruslands nye strategiske atomare doktrin. Vi er i en de facto krigstilstand med Rusland. Hun gennemgik egenskaberne ved Ruslands hypersoniske Oreshnik-missil, som Vesten ignorerer på egen risiko. Der findes løsninger, men »enhver fredsorden må tage hensyn til den andens interesser – alle andres.«

Derefter præsenterede hun en oversigt over de vigtigste dele af sin afdøde mands livsværk, herunder det strategiske forsvarsinitiativ (SDI). Hun gennemgik Vestens kollaps, herunder dets overgang til »grøn« energi med lav energigennemstrømningstæthed, i modsætning til Kinas løft af 850 millioner af sine egne folk ud af ekstrem fattigdom, hvorefter Kina stillede sin succesfulde metode til rådighed for resten af verden. Præsident Xi Jinping taler om en »eksplosion af banebrydende teknologier«, hvilket viser, at han er nået frem til den samme økonomiske videnskab som Lyndon LaRouche: »Det fysiske univers' love er af anti-entropisk karakter.« »Lad os afvise ideen om, at forholdet mellem nationer er et nulsumsspil, hvor den ene vil være på toppen, og den anden taber. Vi er mennesker og ikke vilde dyr.... Lad os opgive den eurocentriske arrogance... Vi må gøre ånden fra Beethovens *niende symfoni* til vores ledestjerne.«

Zepp-LaRouche blev efterfulgt af professor Dmitri Trenin, akademisk vejleder for Institut for Militær Verdensøkonomi og Strategi ved Higher School of Economics University i Moskva. Han bifaldt Zepp-LaRouches bemærkninger og sagde: »Jeg er helt enig i hendes analyse.« Han fortsatte med at sige, at »den globalisering, der er drevet af Vesten, er forbi.... Det overherredømme er, som det skal, begyndt at slå revner og smuldre.« Han advarede om, at ""Den anden kolde krig"" er en

forkert betegnelse, fordi den afskrækkelse, som "holdt den kolde krig kold", ikke længere virker." Biden vil måske bruge konflikten i Sydvestasien som en mulighed for at ødelægge den iranske atomare udvikling. På trods af højlydte opfordringer i Rusland til at mobilisere til krig i Ukraine, prioriterer Rusland økonomisk udvikling. Det er en lektie, som andre bør se på i dag. Vesten bør også tage ved lære af Sovjetunionens sammenbrud.

Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana, beskyldte Vesten for at begå folkemord på palæstinensiske kvinder og børn i Gaza. Om lederne i »Vesten« sagde han: »Siden begyndelsen af 1990'erne har deres mål været at forsøge at sikre, at Rusland ville være svagt og magtesløst. Den kamp har skabt en skræmmende situation,« den overhængende fare for atomkrig. »Bevidstheden om en sådan katastrofe halter langt bagud i forhold til den reelle fare, der eksisterer. ... [Imperialistiske magter] har formået at kontrollere medierne.« Ramotar sagde, at vi i øjeblikket befinder os i en overgangsperiode fra en unipolær til en multipolær verden, men at den neokoloniale tankegang kommer til udtryk i Vestens holdning til Kina. I dag er der omsider begyndt at komme infrastruktur i det Globale Syd; fraværet af den var kilden til fattigdom. De fleste af Kinas projekter er forandrende, og det er kilden til USA's fjendtlighed over for Kina. Vi må opfordre Vesten til at samarbejde med BRIKS om at gøre en ende på fattigdommen i vores levetid.

H.E. Ján Čarnogurský, tidligere premierminister i Slovakiet, indledte med at sige, at den fremherskende opfattelse i øst var, at kun kommunismen adskilte øst fra vest. I Vesten var der en anden opfattelse. Efter Warszawapagtens fald begyndte NATO-udvidelsen, hvilket i sidste ende provokerede Rusland til at »skubbe tilbage«. Čarnogurský advarede om, at »Rusland har en dyb mistillid til Vesten ... fordi [Vesten] har bedraget [Rusland] mere end én gang«. Han rapporterede, at flertallet af slovakkerne ikke betragter Rusland som deres fjende, og

Slovakiet ville ikke sende soldater til Ukraine. Biden er ikke længere mentalt parat til at tackle denne situation, og det ser ud til, at USA »ikke styres af en valgt præsident, men af en slags »Deep State« ... USA, støttet af Storbritannien og hele NATO, er i øjeblikket den største ødelægger af den demokratiske orden i verden... Det er svært at indgå i forhandlinger med sådanne eliter.«

Ambassadør Chas W. Freeman, Jr. og tidligere amerikansk viceforsvarsminister for internationale sikkerhedsanliggender, indledte med at sige: »Jeg er meget bevidst om, at mit lands seneste opførsel har kostet det dets moralske autoritet og vendt en stor del af verden imod det.« Han beklagede, at amerikanske rejsende nu udgiver sig for at være canadiere, og at enhver kommentar, der modsiger den officielle fortælling, straks bliver stemplet som desinformation. Våbenkontrolaftaler udløber og bliver ikke erstattet, og »der er nu ikke fungerende mekanismer til kontrol af optrapning mellem krigsførende parter med atomvåben.« I lyset af denne triste situation gav han råd til diplomater om løsning af en række konflikter, blandt andet Ukraine. Der er ingen tvivl om, at indbyggerne i de områder, der er besat af Rusland, hilser den russiske tilstedeværelse velkommen, men Rusland bør overveje at tillade internationalt overvågede folkeafstemninger i de områder, de har besat.

Zhang Weiwei, professor i internationale relationer ved Fudan University i Kina, fortalte, at optimismen efter den kolde krig er forsvundet i Europa, og at deres syn på verden nu er »tab-tab« i modsætning til Asiens »vind-vind«. ASEAN-området har nydt godt af fred og udvikling i næsten fem årtier. Hvad har Kina gjort rigtigt, og hvad har Europa gjort forkert? Zhang identificerede »tre strukturer plus en nøglefaktor«: 1. udvikling (Kina har en topprioritet for udvikling i sig selv, ikke bundet til politiske dagsordener); 2. politisk sikkerhedsstruktur; 3. kulturel civilisationsudveksling med gensidig respekt og fredelig sameksistens og ikke-indblanding

i andre nationers interne anliggender. Zhang sagde, at hvis alle stater kunne efterligne Kina, ville der ikke være nogen fare for atomkrig. Han roste Schiller Instituttets forslag til store projekter som oase-planen og beskrev, hvordan det, der engang blev kaldt geografis forbandelse, nu er geografis velsignelse i indlandsstaterne i Sydøstasien, fordi BRI passerer gennem disse nationer.

Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør i Irak, kom med en videoudtalelse, hvor han advarede om, at der ikke findes noget, der hedder en »begrænset atomkrig«. Det er ansvarligt at sige, at den situation, vi står over for i dag, er den farligste, menneskeheden nogensinde har stået over for. Sammenlignet med Cubakrisen er den destruktive kraft og midlerne til at levere den langt større i dag. Dengang var der direkte kommunikation mellem USA og Sovjetunionen. Der var en levedygtig, meningsfuld bagkanal. I dag er der ingen kommunikation. Han opfordrede den kommende Trump-administration til at fjerne ATACMS fra forhandlingsbordet og nedtrappe konflikten.

Oberst Larry Wilkerson, tidligere stabschef for USA's udenrigsminister Colin Powell, bakkede op om Freemans »udstilling af imperiets nederdrægtighed«. Det, vi ser i verden lige nu, er endnu en kolossal bevægelse tilbage til, hvor den var for 3.000 år siden, med centrum i Asien, hvor Kina er en kilde til livskraft. Amerika er den nation, der er mest egnet til at bringe os på tærsklen til ødelæggelse ved at bekæmpe dette ubønhørlige skift tilbage til Østen. Wilkerson sagde, at vi har brug for ledere, der forstår, at vi ikke må forsøge at gøre modstand, og beskrev Trump som »indbegrebet af en »ikke-kendskabstype«, der samler et kabinet, der er mindst lige så modstræbende, hvis ikke mere, end den nuværende administration. Han advarede om, at en konfrontation mellem Kina og USA om Taiwan ville blive atomar.

Ambassadør Hossein Mousavian, tidligere ambassadør fra Iran til Tyskland, spekulerede over det fremtidige forhold mellem

USA og Iran og mindede om, at Trump under sin kampagne sagde, at han ønsker Iran succes, men at de ikke kan få et atomvåben. Men Iran ønsker atomkraft, ikke et våben. Han skitserede fire mulige scenarier, som Trump-administrationen vil stå over for. Mousavian sluttede af med at sige, at der er brug for store initiativer, afslutning af krige og terrorisme og udviklingsinitiativer som Schiller Instituttets »Oase-plan«.

En livlig, timelang Q&A-periode fulgte efter talerne. Zepp-LaRouche afsluttede panelet med at opfordre medlemmerne af online-publikummet til at finde måder at sprede disse ideer på. Store folkemasser er uvidende om faren for atomkrig, i modsætning til i 1980'erne, hvor vi havde hundredtusinder af mennesker på gaden i Tyskland. Kinas tre initiativer repræsenterer én tilgang, mens hendes forslag til et nyt sikkerheds- og udviklingsinitiativ er en anden. »Vi kan ikke have en situation, hvor menneskeheden marcherer ind i sin undergang og ikke engang diskuterer det.« [dbp]